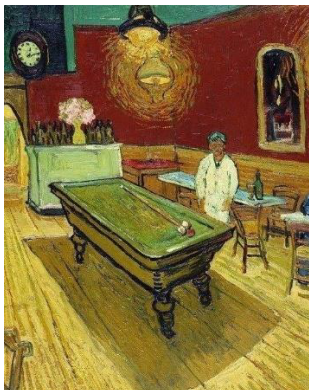

Dějiny klanu Klaus, Zeman a Babiš na čtyři šťouchnutí

[Vincent van Gogh, Billiards, wikiart.org](http://wikiart.org)

Lidi neradí opouštějí svou ulitu a k věcem veřejným aby je tahal párem volů. Z pohodlnosti, z neurčitých obav. Letos se ale něco zlomilo. Statisíce lidí jsou ochotny stát hodiny na slunci, poslouchat projevy a skandovat hesla. A přijít znovu! Přijet přes půl republiky! A vzít s sebou rodinu a známé! To tu dlouho nebylo. I já k nim už patřím. Přišlo to na „čtyři šťouchnutí“.

První mě potkalo v dětství v podobě otcova vyprávění. Jako sokol se účastnil odboje a konec války ho zastihl v pankrácké věznici. Jaké bylo jeho překvapení po návratu do Olomouce, když zjistil, že bývalý konfident Gestapa z Pankráce dělá kariéru v KSČ? Neváhal a oznámil to úřadům a – zavřeli ho znovu! Otec přežil a dalších dvacet let „sekal latinu“. Nehnula s ním ani ztráta živnosti, ani vstup bratra do KSČ (do konce života s ním už nepromluvil). Pravidelnou domácí konspirací u nás byl poslech „Niagarských vodopádů“ na vlnových délkách Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy. Otec mi vyprávěl, jak v pětáctýřicátém komunisti zabavili kartotéky Gestapa a ze šmelinářů a zrádců udělali „bojovníky proti fašismu“ horlivě plnící nové úkoly. Před koncem války prý Gestapo organizovalo velké školení konfidentů. Na územích osvobozených Rusy prý vzniknou komunistické režimy. Konfidenti dostali za úkol vstupovat do komunistických stran a čekat na návrat „tisícileté říše“... Kdo ví, jak by dnes vypadala Evropa nebýt Norimberského procesu a vykořenění nacismu v režii USA!

I dnes fanatici v tajných službách, mafii a teroristických skupinách neznají slovo „prohra“: po neúspěchu plánu A přijde plán B, C atd. Vítězství, nebo smrt! Někdy doslova, zvláště když zločinecká minulost nedává mnoho šancí. To jsou pravidla KLANU.

Druhé šťouchnutí přišlo v roce 1968. „Tohle Rusové nedopustí, ti nás obsadí,“ prohlásil otec hned v lednu. Mně bylo patnáct a byl jsem mnohem optimističtější, tedy jen do srpna. Rok po invazi otce vyhodili z práce a za dva roky jsem se kvůli jeho aktivitám nedostal na školu, dokud jsem si nespravil kádrový profil v dělnické profesi. Bral jsem to trochu jako dobrodružství, rodičům ale nebylo dobře.

Špatně dopadli i někteří bývalí konfidenti, později komunisté, později „reformátoři“. Po 25 letech se „náhle“ objevily důkazy o jejich spolupráci s Gestapem... Staré hříchy nevadily, ale zradu komunisté nikdy neodpouštějí.

Normalizace byla tupá, a schizofrenní. Kdo nešel s NIMI, mohl shnít zaživa. Řadu let jsem řešil otázku, zda emigrovat, můj „protest“ proti režimu se ale omezoval na neúčast v prvomájových průvodech. Teprve na podzim 1988 začalo svítat, začaly demonstrace. Díky přátelům chartistům jsem byl celkem v obraze a po Palachově týdnu jsem ucítil, že režim má na kahánku. Dokonce jsem podepsal petici za osvobození Václava Havla. Nebylo mi dobře, když jsem své jméno uslyšel ze Svobodné Evropy, za to se stále ještě vyhazovalo z práce. Ale kostky byly vrženy.

A přišlo třetí šťouchnutí. Listopadový týden 1989 na náměstích a v divadlech byl jednou velkou euforií. Pád bolševika byl mým největším životním zážitkem (z těch delších deseti vteřin), zároveň ale nešlo zapomenout, jak v červnu dopadli demonstranti v Pekingu. V práci jsme organizovali stávkový výbor, přesvědčovali váhající a diskutovali s komunisty, kteří hromadně odhazovali průkazky. Po generální stávce jsme řešili, co dál. Začaly tahanice o majetek a jiné turbulence, řekl jsem si „architekt, drž se svého kopyta“ a odešel jsem na „volnou nohu“. Velikost změn byla závratná, ještě dva roky jsem se štípal do lokte, jestli se mi to nezdá. Leccos nebylo ideální, pozitiva ale mnohonásobně převažovala. A vůbec, ukažte mi „100% ideální místo“ na Zemi!

Následujících dvacet let jsem se účastnil „obnovování tržního hospodářství“ se všemi vzestupy a pády: hypotéka, leasing a pracovní kolotoč sedm dní v týdnu až k osudnému čtvrtému šťouchnutí. To přišlo v roce 2011, kdy nám tři estébáci málem ukradli dům, kde bydlím, dům za sto milionů... Tři z pětačtyřiceti spoluvlastníků. Sedm let to připravovali. Jen náhodou jsme všichni neskončili pod mostem, za což vděčíme člověku, kterého jsme později rovněž našli ve svazcích StB!

Dva roky jsme dávali věci do pořádku. Několik náročných schůzí, dvě žaloby a tři trestní oznámení, než se podařilo predátory odehnat. „Pohled za kulisy“ byl tvrdou školou: vidět, jak pracuje „šedá eminence“, „bílý kůň“ a „krtek“, jak využívají lidi kolem (včetně mě!), jak se infiltrovaná skupina nic netušících lidí rozdělí do zneprátelených táborů, jak se nenápadně připraví kauza, jejíž organizátoři stojí na obou stranách soudního sporu končícího řízeným bankrotem, díky nedokonalé legislativě beztrestným! To byla fakt síla! Přitom je to tak snadné: stačí nemít MORÁLNÍ ZÁBRANY! Prostě ty lidi vykopnout na ulici, mladé i staré!

A pak přišel zájezd s CK Corrupt Tour „Po pražských korupčních pamětihodnostech“. Viděl jsem např. neexistující dům, na jehož adrese sídlilo 400 firem, slyšel jsem o lobbistech, co dokáží propojit nepropojitelné tak jako „[Tonda Blaník](#)“. A pak mi to došlo: náš dům není jediný, jsou jich tisíce! Všechny ty tunely, HAHA-systémy a kauzy z novin a televize. To nejsou jen selhání jednotlivců, to je záměrně vytvořené PATOLOGICKÉ PROSTŘEDÍ! Bulvární šum z některých médií tomu dělá kamufláž! Vývoj událostí mi dává za pravdu.

Začal jsem číst knihy jako Klam, špioni a lži (E. Lucas), Mitrochinův archiv (Ch. Andrew), Putinovi agenti (O. Kundra), Průmysl lži (A. Alvarová), Moskevský proces (V. Bukovskij) a nějaký čas se mi nespalo moc dobře.

Několik čísel: V roce 1989 měla StB 15 000 zaměstnanců, jejichmi kartotékami prošlo za 40 let na 200 000 lidí (kolik jich asi sloužilo už za Gestapa?). V Československu bylo 7500 lidí v síti KGB, včetně zaměstnanců Prognostického ústavu, jako např. Karel Koecher, agent KGB nasazený v CIA, odsouzený v USA na doživotí a v roce 1986 vyměněný za ruské disidenty, ale patřili k nim i Václav Klaus a Miloš Zeman! Moskva odsunula své vojáky, ale nechala nám tu něco mnohem nebezpečnějšího: pátou kolonu, síť zjevných i utajených přísluhovačů ve službách KGB! A jako majstrštyk nám na dvacet let instalovala dvě hlavy státu! Václav a Miloš se dodnes cynicky trumfují, kdo téhle zemi provede větší prasárnu.

Dlouhodobé pomalé procesy Moskva nikdy nepřestala ovlivňovat! Díky síti agentů se podařilo zajistit kontinuitu moci a legislativy, nepotrestání komunistických zločinů, zákony na přání, zakonzervování a zahlcení justice, privatizaci stylem „malá domů“, propojení politiky a hospodářství (korupci), ochromení politického systému (opoziční smlouvou, pády vlád v nejnevhodnější momenty, tříštění politického spektra zakládáním marginálních stran a hnutí), sabotáže celých rezortů (podnikatelské prostředí, doprava, školství, zdravotnictví, kultura), střídání ministrů a bezkonceptnost rezortů, nekontrolované řádění exekutorů, zpochybňování členství v EU a NATO (akce proti radaru, uprchlická krize bez uprchlíků), převažující dezinformovanost a nakonec „tekutý hněv“ nic nechápajících podvedených občanů.

A v tom přichází Zachránce – Jánošík, venkovský zbojník a jeho nevěsta v bílém! Bohatým bere a chudým taky! Marketingová lež od A do Z! Sbohem rozumě! Babiš původem z elitní komunistické rodiny zbohatl na stejném „Palermu“, jaké slovně potírá, byl a je součástí systému! Kozel se stal zahradníkem, zloděj křičí „Chyťte zloděje!“. Ale už jej nemá kdo chytit, kozel a zloděj je zároveň STÁTEM a 60% pokřiku pochází z oligarchizovaných médií, zejména z jeho MAFRY. Pravda se krčí v koutě s nálepkou „kampaň“.

KLAUS-ZEMAN-BABIŠ jedno jsou! A KLAN nyní pověřil Jánošíka úkolem: dokončit fašistický puč zahájený 13. června 2013 přepadením Úřadu vlády. Tehdy Zemanem instalovaná Rusnokova vláda zahájila čistky na ministerstvech a v institucích, které pokračují dodnes. Demokracii škubou peříčko po peříčku, jako kdysi Mussolini! Trestně stíhaný oligarcha nemá mnoho možností: buď práci dokončí (pak ani nebude potřebovat Zemanovu milost), nebo musí i s rodinou zmizet za Viktorem Koženým na Bahamy... Lišácky to rozehráli ruští rozvědčící a naši místodržitelé!

V demokratickém státě takovým zvěrstvům brání OPOZICE, u nás ale byl politický systém od počátku poškozen a ovlivňován z JEDNOHO CENTRA napojeného na Kreml. V době moderních technologií ti lidé nemusí sedět v jedné budově, tím „centrem“ je Hrad + Institut V. Klause + Bezpečnostní divize Agrofertu + centrála KSČM + ruská ambasáda + Lubjanka v Moskvě!

Babišův konec se blíží, ale hra nekončí, do služby jsou povoláni další členové KLANU: Klaus junior a oligarcha Kellner... A můžou přijít další, žádný oligarcha nebude chtít upadnout v nemilost jako „zrádce“ Chodorkovskij, který si nejdřív nakradl jako ostatní a pak se pokusil založit opozici...

Ale je to ještě horší! Podle některých zdrojů ([Bukovskij](#), [Ljubimov](#)) lze soudit, že pád Sovětského svazu nebyl neřízený proces. Mezi Brežněvem, Andropovem, Gorbačovem, Jelcinem a Putinem je KONTINUITA, každý z nich připravoval půdu pro svého následovníka. Důkazem přerušení kontinuity by byl „Moskevský proces“ (podle Bukovského období Norimberského procesu), kde by byly před celým světem odsouzeny zločiny komunismu. Nic takového se nekonalo. Strůjci tzv. „puče“ z roku 1991 byli za dva roky propuštěni na svobodu. Jedinou změnou bylo rozdělení KGB na FSB, GRU a další služby. Autorem plánu na transformaci upadající koloniální říše byl zřejmě Andropov. Začátkem 80. let bylo zaostávání SSSR evidentní. Události jako invaze do Afghánistánu, sestřelení jihokorejského letadla, financování „světové revoluce“, Reaganův nástup, mezinárodní izolace a stárnutí politbyra dostaly SSSR do slepé uličky. Nukleární velmoc se ale nesesype za den. Gorbačov s „politikou uvolňování“ získal nějaký čas, takže bylo možné zchátralý dům nenápadně vyklidit a plánovaně „odstřelit“ tak, aby nadělal co nejmenší škody. Podobnou taktiku Rusové zvolili už v roce 1917, když uzavřeli s Německem mír za cenu územních ztrát. V roce 1939 si pro „svá území“ znovu přišli.

Lze tedy soudit, že perestrojka, zakládání prognostických ústavů v evropských satelitech, jejich osamostatnění, srpnový puč, privatizace a Putinův „návrat ke kořenům“ byly součástí plánovaného dlouhodobého procesu zapojujícího postupně týmy A, B, C atd. Plán nemohl být podrobný, stejně jako šachista nemůže detailně naplánovat partii, protože nezná tahy soupeře. Aktéři zřejmě znali jen své části úkolu. Jak se dnešní realita liší od původního plánu, se zřejmě nikdy nedozvíme, podrobnosti skrývá archiv KGB.

Ale je to ještě horší! Páté kolony má Rusko všude ve světě! Ruské tajné služby čítají 50 000 důstojníků, 150 000 techniků a 10 milionů spolupracovníků po celém světě... Slušná armáda pro hybridní válku. Nikým nekontrolované ruské tajné služby jsou dnes GLOBÁLNÍ FIRMOU stejně jako Amazon, Alibaba a další, ve své kategorii ale nemají konkurenci! Tajné služby demokratických zemí jsou totiž kontrolovány zvolenými parlamenty, ne naopak, jako je tomu v Rusku!

Rusové se příliš zabývají svým „mesiášstvím“ a demokratický svět považují za „sféru vlivu USA“, tedy za nepřítele. Dalšími nepřáteli jsou světový obchod, světový finanční trh, mezinárodní právo, světové veřejné mínění, lidská práva, svobodný internet, atd. Rusové chtějí světu (zejména Evropské unii) vnutit svá pravidla, nemají ale kromě ropy, plynu a zbraní co nabídnout. To už by měli pochopit i západní levicovní intelektuálové, že Rusko dnes nevyváží „komunistické zítřky“, ale výhradně imperiální zájmy hrstky bohatých a bezohledných oligarchů v čele s Vladimírem Putinem, a to navzdory ukončení éry kolonialismu.

Od Ruska lze požadovat jediné: aby PŘESTALO ŠKODIT!

Čínský režim rovněž není komunismem, ale tržním hospodářstvím ovládaným pseudokomunistickým klanem. Marx evidentně objevil způsob, jak může jakákoliv dostatečně bezohledná skupina uchopit a udržet moc: lhaním a sliby, vyvlastněním a fyzickou likvidací opozice,

zbídačením lidu, populistickým ohlupováním, zastrašováním a vlastní tuhou disciplínou. Takový systém je nějakou dobu opravdu „stabilní“, ale není pro lidi. A není udržitelný v civilizaci plné změn. Je to vláda mafie, monstrum z Orwellova románu.

Ruský a čínský komunismus stály životy stamilionů lidí. Opravdu to jejich dnešním přísluhovačům nevadí?

Řada Čechů netuší, co to obnáší žít v „srdci Evropy“, že ten, kdo to srdce čtyřicet let svíral a dalších třicet let je má na dlani, je nyní nehodlá snadno pustit. Tady končí legrace. Lidi z Gestapa, StB a KGB se nikdy dobrovolně nevzdávají... Rozumíte? NIKDY!!!

Seznam literatury k tomu článku viz [zde](#).

publikováno: 20. 8. 2019